

Publicerad 2009-10-24 11:13 av halmstrå

Dyker djupt i skammen

Utan gudar bönar jag förgäves
ta mitt liv, av glömska
sådant högmod själv förhäves

göms i kuddars drömska
självförakt som vilat osett
lagt att dö, i rännsten

Men av otro böjes allt av ovet
och kring hals, en kvarnsten
tynger självet likt en sprutspets

Ärrad arm och skamlag
gatlopp sprunget fram ur folkhets
torsken dör av kåtslag

Utan gudar skränar horan tårlös
ta mitt liv, du fromhet
- döden lämnar liv men svinner spårlös

kvar står tiden fylld av tomhet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren halmstrå med Poeter.se id #24630 innehar upphovsrätten